

Γ' ΛΥΚΕΙΟΥ ΘΕΩΡΗΤΙΚΗ ΚΑΤΕΥΘΥΝΣΗ

ΑΡΧΑΙΑ

ΕΚΦΩΝΗΣΕΙΣ

Α. ΔΙΔΑΓΜΕΝΟ ΚΕΙΜΕΝΟ

Πλάτωνος Πρωταγόρας 322Α-323Α

Έπειδὴ δὲ ὁ ἀνθρωπος θείας μετέσχε μοίρας, πρῶτον μὲν διὰ τὴν τοῦ θεοῦ συγγένειαν ζώων μόνον θεοὺς ἐνόμισεν, καὶ ἐπεχείρει βαμούς τε ἴδούεσθαι καὶ ἀγάλματα θεῶν· ἔπειτα φωνὴν καὶ ὄγόματα ταχὺ διηρθρώσατο τῇ τέχνῃ, καὶ οἰκήσεις καὶ ἐσθῆτας καὶ ύποδέσεις καὶ στολωμάτας καὶ τάς ἐκ τῆς γῆς τροφὰς ηὔρετο. Οὕτω δὴ παρεσκευασμένοι κατ’ ἀρχὰς ἀνθρωποι ὥκουν σποράδην, πόλεις δὲ οὐκ ἥσαν· ἀπώλλυντο οὖν ὑπὸ τῶν θηριῶν διὰ τὸ πανταχῆ αὐτῶν ἀσθενέστεροι εἶναι, καὶ ή δημιουργικὴ τέχνη αὐτοῖς πρὸς μὲν τροφὴν ίκανὴ βιηθὸς ἦν, πρὸς δὲ τὸν τῶν θηριῶν πόλεμον ἐνδεῆς – πολιτικὴν γὰρ τέχνην οὐπω εἶχον, ἡς μέρος πολεμικὴ ἐζήτουν δὴ ἀθροίζεσθαι καὶ σώζεσθαι κτίζοντες πόλεις· ὅτ’ οὖν ἀθροισθείεν, ἡδεσύνη ἀλλήλους ἄτε οὐκ ἔχοντες τὴν πολιτικὴν τέχνην, ὥστε πάλιν σκεδανύμενοι διεφθείροντο. Ζεὺς οὖν δείσας περὶ τῷ γένει ήμῶν μὴ ἀπόλοπτε πᾶν, Ἐρμῆν πέμπει ἄγοντα εἰς ἀνθρώπους αἰδῶ τε καὶ δίκην, ἵν' εἶν πόλεων κόσμοι τε καὶ δεσμοὶ φιλίας συναγωγοί. Ἐρωτᾷ οὖν Ἐρμῆς Δία τίνα οὖν τρόπον δοίη δίκην καὶ αἰδῶ ἀνθρώποις· «Πότερον ὡς αἱ τέχναι νενέμηνται, οὕτω καὶ ταῦτας νείμω; Νενέμηνται δὲ ὡδε· εἰς ἔχων ιατρικὴν πολλοῖς ίκανὸς ἴδιωτας, καὶ οἱ ἄλλοι δημιουργοί· καὶ δίκην δὴ καὶ αἰδῶ οὗτω θῶ ἐν τοῖς ἀνθρώποις, ἢ ἐπὶ πάντας νείμω;» «Ἐπὶ πάντας», ἔφη ὁ Ζεύς, «καὶ πάντες μετέχοντων· οὐ γάρ ἀν γένοιντο πόλεις, εἰ ὀλίγοι αὐτῶν μετέχοιεν ὥσπερ ἄλλων τεχνῶν· καὶ νόμον θέσ παρ’ ἐμοῦ τὸν μὴ δυνάμενον αἰδοῦς καὶ δίκης μετέχειν κτείνειν ὡς νόσον πόλεως». Οὕτω δὴ, ὡς Σώκρατες, καὶ διὰ ταῦτα οἵ τε ἄλλοι καὶ Αθηναῖοι, ὅταν μὲν περὶ ἀρετῆς τεκτονικῆς ἢ λόγος ἢ ἄλλης τινός δημιουργικῆς, ὀλίγοις φίονται μετεῖναι συμβουλῆς, καὶ ἐὰν τις ἐκτὸς ὡν τῶν ὀλίγων συμβουλεύῃ, οὐκ ἀνέχονται, ὡς σύ φήσ – εἰκότως, ὡς ἐγώ φημι – ὅταν δὲ εἰς συμβουλὴν πολιτικῆς ἀρετῆς ἰωσιν, ἦν δεῖ διὰ δικαιοσύνης πᾶσαν ιέναι καὶ σωφροσύνης, εἰκότως ἀπαντος ἀνδρὸς ἀνέχονται, ὡς παντὶ προσῆκον ταύτης γε μετέχειν τῆς ἀρετῆς ἢ μὴ εἶναι πόλεις. Αὕτη, ὡς Σώκρατες, τούτου αἰτία.

B. ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ ΔΙΔΑΓΜΕΝΟΥ

- A.** Από το κείμενο που σας δίνεται να γράψετε στο τετράδιό σας τη μετάφραση του αποσπάσματος: «Ἐρωτᾶ οὖν Ἐρμῆς Δία... ἢ μὴ εἶναι πόλεις».

Μονάδες 10

- B.** Να απαντήσετε στα παρακάτω:

- B1.** «αἰδώς», «δίκη»: Αφού αναλύσετε το περιεχόμενο των δύο εννοιών, να εξηγήσετε με ποιον τρόπο η «αἰδώς» και η «δίκη» συνιστούν μέρη της πολιτικής αρετής και συμβάλλουν στην εμπέδωση της πολιτικής ενότητας.

Μονάδες 15

- B2.** Μιλώντας για την πόλη ο Αριστοτέλης υποστηρίζει ότι αυτή δημιουργήθηκε για την εξασφάλιση της επιβίωσης και υπάρχει για την εξασφάλιση της ευθαμονίας, και ότι ο άνθρωπος είναι « φύσει ζῶον πολιτικόν». Να συγκρίνετε τη θεωρία του με αυτήν του Πρωταρχόρα για τη γένεση και τους σκοπούς της πόλεως, όπως παρουσιάζονται στο μύθο.

Μονάδες 15

- B3.** Πώς περιγράφει ο Πλάτωνας τους τρείς παρόντες σοφιστές στο σπίτι του Καλλία;

Μονάδες 10

- B4.** α) Να γράψετε δύο ομόροιζες λέξεις της αρχαίας ή της νέας ελληνικής γλώσσας, απλές ή σύνθετες, για καθεμιά από τις παρακάτω λέξεις του κειμένου: βωμούς, μετεχόντων, συναγωγοί, ἴωσιν, ηύρετο.

Μονάδες 5

- β) Να βρείτε με ποιες λέξεις του αρχαίου κειμένου παρουσιάζουν επιμολογική συγγένεια οι ακόλουθοι όροι της νεοελληνικής γλώσσας: μερίδιο, διοικητής, αντίδοτο, προσθήκη, απόρρητος.

Μονάδες 5

Γ. ΑΔΙΔΑΚΤΟ ΚΕΙΜΕΝΟ

Καὶ μὲν δὴ καὶ τάδε ύμῖν ἄξιον, ὃ ἄνδρες, ἐνθυμηθῆναι, ὅτι νυνὶ πᾶσι τοῖς Ἑλλησιν ἄνδρες ἄριστοι καὶ εὐβουλότατοι δοκεῖτε γεγενῆσθαι, οὐκ ἐπὶ τιμωρίαν τραπόμενοι τῶν γεγενημένων, ἀλλ' ἐπὶ σωτηρίαν τῆς πόλεως καὶ ὁμόνοιαν τῶν πολιτῶν. Συμφοραὶ μὲν γὰρ ἥδη καὶ ἄλλοις πολλοῖς ἐγένοντο οὐκ ἐλάττους ἢ καὶ ἡμῖν· τὸ δὲ τὰς γενομένας διαφορὰς πρὸς ἀλλήλους θέσθαι καλῶς, τοῦτ' εἰκότως ἥδη δοκεῖ ἀνδρῶν ἀγαθῶν καὶ σωφρόνων ἔργον εἶναι. Ἐπειδὴ τοίνυν παρὰ πάντων ὁμολογουμένως ταῦθ' ύμῖν ὑπάρχει, καὶ εἴ τις φίλος ὃν τυγχάνει καὶ εἴ τις ἔχθρός, μὴ μεταγνῶτε, μηδὲ βούλεσθε τὴν πόλιν ἀπόστερησαι ταύτης τῆς δόξης, μηδὲ αὐτοὶ δοκεῖν τύχη ταῦτα μᾶλλον ἡ γνώμη ψηφίσασθαι.

(Ἀνδοκίδης, Περὶ τῶν μνηστηριῶν 1, 140)

Δ. ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ ΑΔΙΔΑΚΤΟΥ

Γ1. Να αποδώσετε στη νέα ελληνική το απόσπασμα.

Μονάδες 20

Γ2. α) Να γράψετε τους τύπους που ζητούνται για καθεμιά από τις παρακάτω λέξεις του κειμένου:

τῆς πόλεως: αιτιατική καὶ κλητική ενικού.

τῶν πολιτῶν: κλητική ενικού καὶ δοτική πληθυντικού.

καλῶς: τα παραθετικά του επιφρόνηματος.

σωφρόνων: τα παραθετικά του επιθέτου (στον ίδιο τύπο).

ταύτης: ονομαστική καὶ γενική πληθυντικού στο ίδιο γένος.

Μονάδες 5

β) Να κλίνετε τα παρακάτω:

τραπόμενοι: στην προστακτική του παθητικού αορίστου β'.

θέσθαι: στον παρατατικό της ενεργητικής φωνής.

μεταγνῶτε: στην υποτακτική στον ίδιο χρόνο.

ψηφίσασθαι: στην προστακτική στον ίδιο χρόνο καὶ στον μέλλοντα της οριστικής στην ίδια φωνή.

Μονάδες 5

Γ3. α) Να αναγνωρίσετε συντακτικά τις παρακάτω λέξεις του κειμένου:

τοῖς Ἑλλησιν, γεγενῆσθαι, τραπόμενοι, τῶν πολιτῶν, ύμῖν (ὑπάρχει), ὥν.

Μονάδες 6

- β) «ὅτι νυνὶ πᾶσι τοῖς Ἑλλησιν ... καὶ ὁμόνοιαν τῶν πολιτῶν»: να αναγνωρίσετε συντακτικά την πρόταση και να δικαιολογήσετε την εισαγωγή, την εκφορά και τον συντακτικό της ρόλο.
- Μονάδες 2
- γ) «μὴ μεταγνῶτε»: να το εξαρτήσετε από το: «Ο ρήτωρ παρήνεσεν αὐτοῖς...».
- Μονάδες 2

